

*Niniejszy tekst jest własnością intelektualną autora.
W celu jego wykorzystania należy się z nim skontaktować*

Sylwester Cybort

N O C K U P A Ł Y

Osoby występujące w scenariuszu:

- 1. Doman*
- 2. Mirosława*
- 3. Wojowie*

SCENA I

Mirosława:

*Domanie!
Ja Ciebie przecież tak kocham...*

Doman:

*Miła moja jesteś, tak piękna,
Ale masz na twarzy wstrętnego robaka*

Mirosława:

*Zrywa się nagle biega wokół,
Cała ze strachu krzyczy...*

Mirosława:

*Słyszy mój śmiech
I wtem ogarnia ją furia,
Niczym demony z Nijoły!*

Mirosława:

*Ach zdrajco!
Ty łobuzie!*

Mirosława:

*Jak śmiałeś ze mnie tak kpić...
Jej cudne szare oczy miotają dziś gromy*

SCENA II

Doman:

*A te śliczne łapki cóż rzucają kamienie
I to na Peruna, nad podziw celnie...*

Doman:

*Idę powoli, jak po walce pokrwawiony,
Nadal się śmieje...*

Doman:

Spotykam swych towarzyszy broni

Wojowie:

*Domanie!
Czyś ty przypadkiem nie walczył dziś z niedźwiedziem?*

Doman:

*Nie, przyjaciele...
Zagryzając z bólu wargi,
Parskam śmiechem...*

Doman:

*To była rozmowa z ukochaną o pięknie przyrody!
Jakoś mi, tylko nie wyszła trochę...*

Wojowie:

*Na te słowa dowódcy,
Wojownicy wybuchają śmiechem!*

Doman:

*Na Peruna! Krzywiąc się z bólu ironicznie pytam...
A wiedzieliście chociaż, ile tu leży przy rzece kamieni?
Czas na już mnie chłopcy, muszę iść połatać kości...*

SCENA III

Wojowie:

*Domanie, Tyś nie zapomniał?
Dziś jest przecież Noc Kupały!*

Doman:

*Na Peruna! – chyba się jednak starzeję...
Pięknie sobie naważyłem piwa...
Tak obolały muszę skakać przez ogniska?*

Doman:

*Perunie! Jaka jest ona piękna
W blasku Nocy i Ogniska...
Jak cudownie błyszczą te szare oczy...*

Doman:

*Jest skacze zwinnie niczym łania...
Idzie teraz do mnie –
Ciekawe, czy nadal ma przy sobie kamienie?*

Mirosława:

*Domanie, powiedz mi proszę,
Tylko szczerze, czy ty mnie kochasz?*

Doman:

*Mirosławo kocham, twoje oczy, gdy płaczesz...
A także usta, gdy się tylko śmiejesz...*

Doman:

*Kocham twoje piękne piersi,
A także pot na twym ciele...*

Doman:

*Podziwiałem nawet twe ruchy,
Jak rzucałaś kamienie...*

Doman:

*Kocham nawet tą maleńką biedronkę...
Która siedziała,
Dziś rano na twoim ślicznym nosku...*

Mirosława:

*To była tylko biedronka?
Domanie!
Ty głuptasku...*

SCENA IV

Doman:

*Po upojnej nocy...
Wśród pięknych kwiatów ...*

Doman:

*Z podziwem mój wzrok
przesuwa się po kochance...*

Doman:

*Wtem zadaje ukochanej,
niespodziewane pytanie...*

Doman:

*Powiedz mi miła,
czy są tu jakieś kamienie?*

Mirosława:

*Nie tylko piękne polne kwiaty na łące,
A dlaczego pytasz?*

Doman:

*Po twej ślicznej nóżce
Właśnie spaceruje...zielona gąsienica*